

ringen, som med Hensyn til Universitetets Embedsmænd var bragt i Forslag fra Ministeriets Side, vil jeg, som Følge af hvad jeg her har udtalt, dog ikke gjøre nogen absolut Indvending imod, at Beregningen af det variable Beløb stæer paa den Maade, som er foreslaaet i den nye § 1, thi det kommer, som sagt, væsentligt an paa, hvorledes Ordningen af de faste Pengegager bliver for de vedkommende Embedsmænd. Hvad § 2 angaaer, kan der fra min Side ikke være Noget derimod at erindre. Med Hensyn til § 3 kan det ikke nægtes, at der ved den gøres en temmelig betydelig Forandring i den forbedrede Stilling, der ellers vilde indtræde for idetmindste flere af de Embedsmænd, hvorom der her er Spørgsmaal. Jeg kan nu ingenlunde sige, at den Grundsætning, som er gjort gjældende af Udvalget, i og for sig skulde være forkastelig; jeg troer tværtimod, at der endog kan tale Endeel for den, men jeg maatte dog ansee det nødvendigt at fremkomme med en bestemt Erindring mod dens ubudselige Anvendelse under de nu tilstedeværende Forhold, der ere dannede uden noget Hensyn til en saadan Grundsætning, der som der ikke ved den Slutningsbestemmelse, som indeholdes i Paragraphen, saavidt jeg skjønner, var bødet derpaa. Jeg antager, at der vil findes enkelte Tilfælde, med Hensyn til hvilke saavel Udvalget selv som Rigsdagen i sin Tid ville erkjende, at det vilde være ubilligt at give denne Grundsætning Anvendelse; ved Slutningsbestemmelsen vil altsaa for Ministeriet være antydet den Vej, der maa gaaes og af dette vil blive betraadt, nemlig Forelæggelsen af saadanne Tilfælde til Rigsdagens Sanction gennem Finantsloven.

Ordføreren: Det er kun et Par Bemærkninger, jeg skal tillade mig i Anledning af den ærede Ministers Ytringer. Jeg skjønner ikke, at den Omstændighed, om Gageloven for Ministeriernes Embedsmænd kommer ud eller ikke, vil kunne have nogen Indflydelse, i alt Fald paa det Affnit af den nærværende Lov, som her ligger til Forhandling; thi dersom Thinget billiger den Beregningsmaade efter Sæd og den Scala, som Udvalget har tilslået sig at bringe i Forslag, vil det vistnok

under alle Omstændigheder være rigtigst at vedtage den ved denne Leilighed, forbeholdende sig senere at anvende den, naar Gageloven for Ministeriernes Embedsmænd kommer under Forhandling, hvad enten dette nu stæer i denne Sæsson eller i den næste. Den ærede Minister bemærkede dernæst, at han frygtede for, at Sædtillægget under almindelige Forhold vilde være lig Nul, men det er netop det, der er det Tvivlsomme; og som efter Udvalgets Formening har gjort det nødvendigt at slaae ind paa den her betraadte Vej. Nogle ansee det for sandsynligt, at det almindelige Forhold vil være, at Bygprisen ikke stiger over 4 Rd., og Middelprisen af Sæd ikke over 5 Rd., medens Andre regne paa en stadig høiere Priis. Det vilde vistnok være lidet glædeligt for Landet, dersom det Første skulde blive Tilfældet, men hvis saa var, maatte man vistnok ogsaa være saa meget mere varsom med at fastsætte de faste Gager altfor høit, og jeg troer derfor, at det under alle Omstændigheder vil være rigtigst at sætte disse Gager saaledes, at de kunne svare til Fornødenhederne, naar Brødet og andre Livsfornødenheder ere særdeles billige, medens man derimod ved Sædtillægget efter en variabel Scala skaffer Embedsmændene de nødvendige Midler til at bøde paa de dyre Aar, hvad enten disse nu blive sjeldne, eller, hvad vi i Landets Interesse maae ønske, almindelige. Da Ministeren ikke har havt Noget at erindre mod Udvalgets § 3 i den Form, hvori den foresligger, har jeg heller Intet at bemærke til hans Ytringer i den Henseende.

Da ikke flere begjærede Ordet, stred man til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag: 3 Spidsen for Loven stilles følgende

Almindelige Bestemmelser.

a) § 1.

Af de i denne Lov fastsatte aarlige Lønninger, der ikke ere opførte som Honorarer eller indbefattede under de for forskjellige Embeder og Bestillinger fastsatte runde Summer, ansættes 60 Rd. af hvert af de første 5 Hundreder,